

HOSSZÚ, MÉLA LESBEN

V E S Z T E G F E R E N C

*„Szellemed küldöd messziről utánam,
hogy tetteimet fürkésszed . . .”*

(Shakespeare LXI. szonettjéből)

Micsoda horgászap!

De nem a halfogás miatt.
Hanem mert ama Koszorús Költővel
pecázgatók egy csónakból,
Akit holtta nyilvánítottak.
Állami tiszteletadással eltemettek.
Rovatait az újságban megszüntették.
De utcát, utcát neveztek el Róla!

A Koszorús Költő azonban
nem halt meg.
Csak a társadalmi változásoknak alá-
vetett közéletből távozott hirtelen.
Miközben magánélete
kemény tűz esztendő leforgása alatt
(akár a Hallgató Csukáé)
egészen kiterbélyesedett.

Micsoda nyári éjszaka!

Hogy nem a botokra, a tollakra figyelek,
hanem a Koszorús Költő
(megütkezésemen derül Ő)
cinkos mosolyára!

És a tenyeres dévérek, ezüstkárászok
szinte maga-maguktól bukdácsolnak
halászhálóinkba.

Mert fölöttünk nem a kék ég,
hanem a mind alább s alább szálló
telihold ragyog.

Friss reggelként lét-ige, köz-pénz,
váltott erkölcsben dísz-szemét,
minket vízen már el nem ér!

Újvidék (Kis-Duna), 1985 július